

[Indenrigs- og boligministeren.]

heder om, hvorledes man skulle gennemføre en huslejeudligning på det høje niveau. Her melder sig nemlig i hundredvis af administrative, sociale og økonomiske vanskeligheder. Det er så sandt, som det er sagt: vi har mere end to huslejeniveauer, for huse og bygninger har højst forskellig værdi.

Det forekommer mig derfor, alt taget i betragtning, at være det rigtigste, at vi i det politiske lejelovsudvalg prøver på at analysere alle problemerne til bunds, for at det ikke skal komme til at gå sådan — det er det, jeg ikke vil være med til —, at vi efter at have haft alle huslejere-restriktionerne og til ære for, at vi har haft alle disse, oven på dem tvinges til at lægge yderligere en restriktion, som, når alt kommer til alt, kan bevirke, at det hele ender med en boligkatastrofe her i landet.

Landbrugsministeren (*Jens Sønderup*):

Jeg skal tillade mig at gøre nogle bemærkninger til de ærede medlemmer, der har fremdraget spørgsmål, som henhører under landbrugsministeriets område.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen og det ærede medlem hr. Lysholt Hansen klagede over, at veterinærmyndighederne, især på Lolland-Falster, har grebet ind overfor forskellige købmandsforretningers og brugsforeningers salg af forskellige pålægsvarer fra de nuværende butikslokaler, idet de har krævet, enten at lokalerne ændres, eller at salget af de forskellige pålægsvarer: røget og saltet flæsk, røgede snitter, uafskåret spegepølse, svinefedt i pakker eller blærer samt diverse tilberedte pålægsvarer til udskæring, herunder leverpostej, skal ophøre.

I landbrugsministeriets bekendtgørelse af 15. oktober 1949 om indenrigs kødkontrol er det bestemt, at sundhedskommissionen, henholdsvis politimesteren, når omstændighederne taler derfor, kan tillade, at saltede og røgede holdbare varer i begrænset mængde forhandles fra kolonialforretninger o. lign., såfremt varerne opbevares i lukkede glasskabe, og fra veterinærmyndighedernes side stilles der ikke krav om, at der skal indrettes særlige butik- eller andre lokaler til det formål. Afgørelsen af, hvorvidt de omhandlede forretninger må forhandle disse saltede og røgede varer, er altså helt overladt den lokale myndighed, sundhedskommissionen eller, hvor en sådan ikke findes, den pågældende politimester, og hverken landbrugsministeriet eller veterinærdirektoratet har noget med det at gøre.

Det er derimod af landbrugsministeriet i medfør af § 12, stk. 2, i loven om indenrigs kødkontrol pålagt sundhedskommissionen at føre tilsyn med overholdelse af bestemmelserne om kødkontrol og herunder at foretage tilsyn med de under loven hørende virksomheder, hvor der erhvervsmæssigt slagtes, forhandles, opbevares eller behandles kød, slagteaffald og kødvarer, og lade tilsynet foretage ved en af sundhedskommissionen antaget dyrlæge. Gennemførelsen af dette tilsyn er i sin vorden og kan selvfølgelig på en eller anden måde have givet indtryk af forskelligheder.

Jeg har forstået, at det ærede medlem hr. Lysholt Hansen var enig i, at der stilles strengere krav til virksomheder, der forhandler andre kategorier af varer end røgede og saltede, men han udtrykte betænkelighed ved de krav, der stilles, og var bange for, at en sådan virksomhed skulle blive kasseret, blot fordi lokalerne mangler 5—10 cm i den forskriftsmæssige loftshøjde, selvom de iøvrigt opfylder alle krav. Jeg kan hertil bemærke, at veterinærmyndighederne ikke kasserer og heller ikke bør kassere en bestående virksomhed, alene fordi der mangler nogle centimeter i den påbudte loftshøjde, og jeg er enig i, at såfremt andre væsentlige mangler skal afhjælpes, bør der i givet fald gives den handlende en passende frist til at træffe beslutning om, hvorvidt han vil ændre virksomheden eller afstå fra at handle med de varer, der er tale om, ligesom der må gives en passende frist til at gennemføre ændringer, en frist, der naturligvis må afpasses efter, om der er mere eller mindre at ændre.

Det ærede medlem hr. Heick omtalte det stigende behov for jord her i landet og gjorde opmærksom på, at det offentliges anvendelse af jord til forskellige formål bevirker formindskelse af det areal, der er til rådighed til produktion af levnedsmidler, og det ærede medlem pegede i denne forbindelse på landvindingsarbejder som en velegnet mulighed for at imødekomme kravet om jord og udtrykte håbet om, at det forslag, der er stillet om at få 15 mill. kr. til rådighed til landvindingsarbejder, må blive tiltrådt af folketingets finansvalg. Jeg kan overfor det ærede medlem oplyse, at finansudvalget har tiltrådt det forslag, der er stillet, og statens landvindingsudvalg har en lang række sager parat, som nu kan godkendes til eventuel iværksættelse, når beskæftigelsesforholdene taler derfor. Jeg er iøvrigt opmærksom på det af det ærede medlem rejste problem, og det er min hensigt, at der skal fortsættes med landvindingsarbejderne, og